

PhDr. Jan Šolc - Kol

(*25. 11. 1938)

obdržel na slavnostním řádom dni 28. října 2023 od presidenta České republiky Petra Pavla **Řád Tomáše Garrigua Masaryka 2. třídy** za vynikající zásluhy o rozvoj demokracie, humanity a lidská práva.

Br. Kol z Liberce je znám jako občanský aktivista, bývalý vysokoškolský pedagog i emeritní poslanec Federálního shromáždění (v 90.

letech byl činný v Kanceláři presidenta republiky Václava Havla, spoluzakládal Etické fórum ČR). Mimo jiná ocenění obdržel roku 2022 oldskautský Řád Zlaté Syrinx. Doživotním členstvím v čestném Svojsíkově oddíle byl vyznamenán roku 1999. Např. na Výroční členské schůzi SO v r. 2021 zazněla, jeho slova:

Vážení a milí, sestry a bratři,

Liberec 19. září 2021

dnešní úvahu věnuju sestře Hance, naší dlouholeté obětavé vůdkyni Svojsíkova oddílu, která dnes předala sestře Madle svou pomyslnou vůdcovskou hůl, aniž by opustila náš kruh. Přiznávám se, milá Hanko, že mě překvapila míra dojetí i obava, abych svému úkolu dnes dostál.

*

Neviděli jsme se dva roky, ale dobrou zprávou je, že do nás Covid nijak vážně nezačal. Zásluhu na tom bezpochyby mají naše skautská srdce a život pod lilií a trojlístkem. Před malou chvílí jsme postáli minutu ticha za sestry a bratry, kteří se tu s námi už nebudou setkávat. Je to součást řádu bytí a my si s léty přiznáváme, že je to nesnadné, že to stále neumíme.

Pocítovali jsme nedávno ty ztráty i při tokijské olympiádě a jistě si vzpomínáte na jednu z našich nadějí, dvojnásobného mistra světa v obtížnostním lezení Adama Ondru, kterého na převisu dělily dvě sekundy od zlaté medaile. Myslím na něj poslední dva roky v jiném smyslu, když se po návratu z jedné cesty světem vyjádřil, že si my Češi neumíme vážit svobody a demokracie.

Jako ozvěna se mi vrací slova jedinečného politického myslitele XIX. století K. H. Borovského, že „není-li národ vzdělaný a mravně zachovaný, je marné napravovat stav věcí veřejných revolucemi, neboť vše se po čase zase navrátí k horšímu.“

Zapadá mi to do souvislosti s obrazem současné předvolební kampaně, kdy jako bychom prožili těch polistopadových 30 let někde jinde. Ne pro povrchnost politických hesel, to jaksi „povinně“ patří k politickému klání, ale k názorům, která najednou slyšíme častěji než jindy, mezi sebou, doslova jako bychom zapomněli na všechno, co jsme zavrhlí, a naopak na co jsme slibovali i vybojovali, pro mělkost soudů a absenci kritického myšlení. Naopak mě uspokojuje a dává naději pravidelné setkávání s rovery a na letních táborech, jejich názorová otevřenost, naslouchání a zvědavost a odpovědné hledání smyslu života. Často slyšíme otázku, jaká je ta naše, naše mládež doopravdy... Snad jedinou správnou odpovědí je, že *jiná*, žije v docela jiných podmínkách, dělí nás propast dvou generací.

A k tomu našemu stáří a stárnutí... Významný německý Humboldtův institut podnikl široce založený mezinárodní výzkum, věnující se vztahem dvou hodnot, stáří a štěstí. Závěr byl překvapivý, nejšťastnějšími byli respondenti sedmé životní dekády, 70 až 80 let; a jako nejšťastnější rok života byl uváděn rok 83. Dovolím si to potvrdit, ten rok je mou přítomností.

Masaryk ve své úvaze ten končený rok člověka překračuje, když na soudobé úrovni vědeckého poznání o zachování hmoty a energie, když volá, že něco tak citlivého a skvělého jako lidská duše by mělo zaniknout!

Milé sestry, milí bratři, těším se s vámi na shledání ve větším počtu příští rok.

Váš

Honza Šolc-Kol